

El mestre Joan Llonguers i l'Orfeò Català

Seria tanta, potser massa llarga, volguer estudiar la
multiplicitat d'aspectes ^{de} ~~que presenta~~ la personalitat del
plorat mestre ~~El~~ Joan Llangueres (a. r. s.) que ens ha deixat
un buit, difícil d'omplir; que ~~encara~~ el seu record és ben
viu dintre nostre; i ~~malgrat~~ ^{malgrat encara} ~~que~~ ^{que} els anys passen, i ^{viure} ~~ben~~ ens desta-
ca aquest món de misèria, serà difícil de fer sens esbordi.

No volem, doncs parlar d'ell en els seus aspecte de poeta exquisit, músic eminent, crític musical just i orientador educador dels infants, artista decoratiu ^{autor de les belles i pesques cançons per infants} sino que ens proposem d'escriure uns mots per tal de revelar breument el gran amor que el mestre Llongueres sentia pel nostre Orfici Català.

Explicava ell ~~per~~ (i no ens és infidel la memòria), que
d'infant cantava a l'escolania de l'església de Sant Pere
de les Pú. ls. ~~per~~ Fingia l'esmentada escolania el mestre
Mas i serracant. ~~(Persepolis)~~ ~~segura~~ : en una ocasió ~~de~~

~~fructu~~ el mestre Lluís Millet demanà al mestre Mas i C
ferrament que els seus nois cantaires, anessin a reforçar
de l'orquestra catala; i fou ~~allí~~ aleshores que el mestre Joan
Llongueres conegué al mestre Millet i al Orfeó Català;
fou també en aquella ocasió que va néixer el seu ~~profund~~ ^{gran}
amor a la nostra institució; i ell Mas té doncs aquest
afecte, a rels profunds que arrenquen des de l'infància
~~ella~~ En més d'una ocasió li hauríem sentit dir que ell d'u-
na manera indirecta també havia estat cantaire nostre.

Any després, ell mateix fou ~~directe~~ ^{mestre} de chor, gran fundi ^{dir.}
l'Escola Coral de Terrassa i la capella de música de la
Parroquia del St. Pere de la mateixa ciutat. De tots els
que fa voregem la vellesa, es coneixia la diversitat d'ac-
tivitats que desplega a i aquella ciutat, que tant la ^{enllu} ~~enllu~~
~~sa~~ i que mai els terrassencs podran agrair li prou el
que el mestre Joan Llongueres va fer per desenvolupant
sobretot el gust per la bona bona música de

des llors que ocupà, & director de l'Escola de Música, (3)
col·laborador destacadíssim de la premsa local, ade-
més del que hem enumerat. Si Ferrassa es destacà dins
del camp de la bona música, al nostre Joan Blongues
ho deu. Ell feu passar per la ciutat vallesana, els
més prestigiosos artistes de l'època i les agrupacions
orquestrals i corals de ~~gran~~^{gran} anomenada de l'època.
~~Ell~~ S'enamorà de l'art coral & donà un gran
impuls a la seva Escola Coral, i feu conèixer les
obres per a cor de les més diverses tendències i escoles.
Esper així, a través de la seva ~~escola~~ del seu orfeó
admirà i estimà l'obra del mestre Müllet, i
l'orfeó Català el correspongué. Ja ve amb uns anys
es paga, i feu ja fora de Ferrassa vingui a instal·
lar-se a Barcelona i fundà el seu "Institut Català
de Rítmica i plàstica, la nostra entitat li donà estatge
i aquí donava les seves classes i lifeia els seus per-

afect amor i afesta veneració es transformaren (5
en cordial amistat i mutua afecte. Així doncs
passa el mestre Mallet anant els estius al Masnou,
no ~~defugia~~ mai manca cap any la visiteta del mestre
Llongueres. Passaven el dia junts i parlaven ~~de~~
~~cosa~~ & d'alt. Mefien versos i feien música.

L'orfeó Català ha contat alguns de les abes chanes
del mestre Llongueres, la més destacada potser i que
més vegades ha figurat en els programes dels nostres
concerts és la imponent composició "Gaigs e
la Vege de Muris" amb Mltre de l'alt poeta
joan Maragall. Recordem que ^{en} ocasió de la seva
extrema, i en un dels darrers assaigs de conjunt el
mestre mestre Llongueres, oíngui a llegir-la al
cantaire, i ho feu amb aquell ^{seu} saber ~~seu~~ ben dir;

(1) Hom sap amb l'entusiasme que aprofita el conegut (6A.
cronista de l'Orfeo català i ja ens ~~era~~ donà una mostra
prou eloqüent de la seva eficàcia amb aquell frag-
ment de l'òrquia que ens llefi ja dos anys el dia
de l'aniversari del nostre Mil·lenni! Llàstima que
~~restés inacabada!~~

Les darreres cançons estrangers que he cantat l'Orfeo
català, even per ell traduïdes. I en ~~elles~~ les seves
traduccions hom pot constatar la ~~for~~ ~~de~~ justa
aplicació del text a la mímica i els conceptes poètics
que hi porava, moltes vegades originals seus.

ben pronunciar tot per a llegir, he ~~stat~~ es centant, (6)
podrien fruit de les belles ~~ga~~ delles magnes
poemes de Joan Maragall.

~~Un altre~~ Recordem també ^{pous dies avans} per ~~sa~~ del traspass
del nostre estimat nostre Lluís Millet, ell va
esser qui li feu entrega d'un nostre de l'album
que totes les personalitats de la nostra terra dedica-
ren al nostre Millet amb motiu del cinquantenari
de l'Orfeo Català, i amb prima tendresa i gran
emoció li digué aquells paraules d'oplena, ~~perdre~~
~~voldrien estampar~~ ~~per~~ mes endavant virgí i
formar part de la nostra junta directiva, i hom
~~podria~~ sap prou bé amb quin afany treballà i amb
quin entusiasme es prengué el seu càrrec. (A) para
a 6A

I ara darrerament no podia passar pas

cap dia sura venir a fer la seva visiteta.

2

Encara ens sembla que el veiem fregar cada dia cap al caient de la tarda venir amb el seu baró i el seu pos ja un tic insegur, a passar una estoneta amb els neches de l'ofici i entrava a la saleta de l'oficina tècnica, & s'asseia en un dels sillons i ~~amb la~~ ~~seua veu~~ i conversava amb nosaltres ~~una~~ bonica fins que els seus golfers l'obligaven a marxar.

Parlava baix, baixet i deia sempre coses interessants i moltes vegades demanava atíngut consells. Resumint:

el nostre gloriós ha estat sempre amb l'ofici Catela. en els seus triomfs i en els

~~Roba~~ ~~que~~ ~~deu~~ ~~l'ha~~ ~~si~~ ~~acollit~~ ~~en~~ ~~el~~ ~~seu~~ ~~...~~

seus reptes en les seues rialles i en els seus plors.

Estem segurs que una de les coses que més estimem (ell
ho n'estima tant), fou l'ofici Catela i ara des del
cel fust amb els neches ~~Mitell~~ Luis, Mitell i Francesc
Pifal. vella també per nosaltres.